

El Ghaidouni: “Per primera vegada a la història, celebrarem el Ramadà a casa”

Dc, 22/04/2020 per Catalunya Religió

(Lucía Montobbio -CR) **Mohammed El Ghaidouni**, president de la [Unió de Comunitats Islàmiques a Catalunya](#), explica com la comunitat musulmana està preparant el Ramadà, que comença aquest divendres, en temps de confinament. La família i les noves tecnologies seran grans aliats per a aquests dies. A més, en el confinament neix una oportunitat de reflexió i treball personal. D'altra banda, recomana quedar-se a casa i abstenir-se de participar en qualsevol acció presencial, i es mostra preocupat per l'augment de persones vulnerables.

Com esteu preparant ramadà en temps de confinament?

És un ramadà molt particular i especial. Per primera vegada en la història els musulmans ho celebrarem a casa, sense reunir-nos a la nit per trencar el dejuni, o durant el dia per pregar, a les mesquites. Malgrat tot, també és una oportunitat de retornar a la família, de conviure en el nucli familiar, de celebrar amb els fills, germans, la dona. Aquesta és una experiència nova, celebrem tot el ramadà en família. D'altra banda, el missatge que estem passant als membres de la nostra comunitat és que el vessant social del ramadà, encara que no es pugui celebrar dins de les mesquites, no el desatendrem. Només canviarem les maneres de celebrar. Les comunitats s'organitzaran per a continuar amb el *iftar* col·lectiu dirigit als més necessitats, fent arribar aquest suport al domicili.

Com ho fareu?

Estem detectant les persones més desamparades, i a partir d'allí, ens organitzarem per a fer-los arribar els aliments necessaris a casa seva. Són persones que viuen soles, o que s'han quedat sense companyia per causa del confinament, i que no poden celebrar en família. El més important aquí és potenciar l'atenció social, consolidar-la, i dur-la a terme de manera diferent. En comptes d'anar al lloc de

culte per compartir, ara som nosaltres els que ens desplacem fins als domicilis.

I la dimensió espiritual, com l'abordareu?

Diferent. Estem treballant per a trobar maneres diferents que ens permetin aconseguir, d'igual manera, l'objectiu del ramadà. L'espiritualitat ha de treballar-se de manera íntima, individual, i després pot compartir-se en família o amb les persones amb les quals estiguem confinades si existeix la possibilitat.

Com us posareu d'acord els imams sobre la manera de celebrar?

Els imams estem en contacte, i hem elaborat [un document](#) que respon als dubtes més freqüents, i on aportem consells i pràctiques concretes que els musulmans poden adoptar. D'aquesta manera també podem informar els fidels de com poden preparar el ramadà a casa seva, i com poden celebrar el mes, dia a dia.

Els imams també aconsellarem sobre com programar les emissions en directe, en Youtube, Facebook, Zoom, Skype... totes les plataformes que ara ens faciliten una comunicació ràpida, en viu i en directe amb els membres de la comunitat.

Existeix alguna diferència amb les persones que estan exemptes de practicar el dejuni?

No, les excepcions són les mateixes. Aquí, el que determina l'excepció és la persona que pugui sentir la incapacitat de fer dejú en aquesta situació; i també és molt important consultar amb el metge si no et trobes bé. Depèn molt de la persona. La pandèmia només afecta la dinàmica comunitària del dejuni. Per la resta, queda tot igual: persones grans dones que estiguin embarassades, els homes o dones que pateixen alguna malaltia i que estiguin rebent tractament... en aquest sentit, és clar el procediment.

Quin paper juguen els joves com a actors a les xarxes socials?

La nova generació de la comunitat musulmana està molt activa, a més té facilitats que altres no tenim, per exemple el domini de l'idioma, o de la informàtica, cada vegada més, observem que aporten punts de vista interessants sobre temes religiosos crucials. S'organitzen entre ells i proposen conferències, xerrades, debats. És un fet important, que ens alegra.

El confinament potser s'acabarà al maig, el ramadà encara estarà actiu, continuareu celebrant des de casa?

Sí, el consell és aquest. A més, el desconfinament serà progressiu, no crec que ens puguem reunir en grups grans de manera immediata. No tornarà tot a la normalitat en 24 h. El retorn a les mesquites serà també gradual, i així contribuirem a reduir el risc de contagi, o de rebrot. Això que estem vivint no és gens fàcil.

D'aquest ramadà, què es pot aprendre?

És una oportunitat per al creient de tornar a reflexionar sobre el model de vida que porta. Semblava que tot ho sabíem, teníem, que ningú podria amb nosaltres. Tanta tecnologia, tanta ciència... però al final, tothom està parat davant d'un virus invisible. Ara, tenim el repte de pensar sobre l'objectiu d'aquesta vida, la creació

de l'univers, el perquè de les criatures, cap a on anem, quina és la finalitat de tot això. Preguntes que ens ajudaran a relacionar-nos amb el creador, amb Al·là. L'oració i l'adoració al nostre creador seran importants en aquests dies de confinament.

Què opines sobre la polèmica generada pels [fets al Vendrell](#), quan una crida a la pregària va aplegar diverses persones al carrer?

En la nostra pràctica religiosa, abans de fer les coses, sempre ens hem de formular una pregunta. La pregunta és per a què la meva acció?, quin objectiu, quin benefici té el que vull fer? En l'àmbit personal, i social.

Si parlem dels fets del Vendrell, he de dir primer que qui va convocar va ser una associació cultural i social que atén a persones immigrants, que no la comunitat religiosa. Nosaltres, ja hem fet el treball de parlar amb les comunitats, i hem advertit que s'han d'abstenir de fer actes que puguin conduir a una confusió, a un malestar, a una ambigüïtat... aquests actes no tenen sentit. En la nostra religió no està permès molestar al veí, així que... com molestarem a mitja ciutat?

A més a més la crida a l'oració té un objectiu, per això té aquest nom. Quin sentit té una crida a l'oració quan després no hi ha oració? Aquest tipus de pràctiques no estan acceptades. Tret que sigui un acte compartit, informat als veïns, que els veïns acceptin perquè els agrada el cant, consensuat... aquesta ja seria una altra història.

Lamento el mal ambient generat.

Creus que es poden repetir episodis semblants?

No ho crec. Són pràctiques que ja hem pactat, amb les comunitats religioses musulmanes a Catalunya, que no es faran. Bàsicament perquè quan arribes a preguntar-te sobre quin benefici tindrà al teu entorn, veus clar que cap. Ans al contrari, pots generar tensió. Això no ens interessa, no té sentit, i volem evitar-ho. A més, la Sunna expressa clarament que en temps de pandèmia, la solució és quedar-se a casa.

Al principi d'aquest confinament, estàveu [preocupats pels enterraments](#). Ara que ja ha passat un mes, existeix alguna altra preocupació?

Sobre els enterraments, els ajuntaments han contestat bé i estem satisfets. Alguns ajuntaments no disposen de terreny, per això hem ampliat la petició, d'escala municipal a comarcal. D'aquesta manera obtenim millor resposta.

A part d'això, la preocupació que té la comunitat musulmana és la que compartim tots els ciutadans. Cada vegada que el confinament s'allarga, afecta més a la població, més famílies es queden en una situació vulnerable, més membres de la nostra comunitat necessiten cobrir necessitats de primera mà, més es queden sense feina o ingressos econòmics. Veiem que no podem arribar a tots ells i necessitem altres suports d'atenció social.